

Uroczystość Trójcy Świętej • ROK B

Kalendarz liturgiczny

Ewangelia Mt 28, 16 – 20

Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Głoszenie Odkupienia! Bóg posłał na świat Swojego Syna. Syn zaś posyła na świat Swoich uczniów, których Sam wybrał. Tak jak Syn wszystko otrzymał od Ojca, tak również przekazał Swoją moc tym, których posyła. Mają nauczać wszystkie narody, udzielając chrztu w imię Trójcy Przenajświętszej.

Drogi Przyjacielu! Każdy z nas jest kochany przez Boga tak samo i bezwarunkowo. Jezus nie posyła uczniów, dając im Swoją moc, aby czynili sobie podwładnych i narzucali im swoje wzorce myślenia, lecz, aby pozwolili ludziom doświadczyć, że są bezwarunkowo kochani i Pan z nimi jest przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Liczy się zbawienie duszy i Miłość! Ty też jesteś posłany, więc nie stój z boku i nie bądź biernym widzem, ale głosź Chrystusa swoim życiem!

Ks. Sylwester

Pewien turysta ze zdumieniem przypatruje się przedstawieniu tronu łaski w jakimś kościele w Ameryce Południowej. Po jakimś czasie zwraca się do zakrystianina: „Czegoś tutaj brakuje. Jest Bóg Ojciec i Syn Boży, a gdzie Duch Święty?” Zaskoczony zakrystianin odpowiada ze spokojem: „Duch Święty? Przecież to my Nim jesteśmy!”

Z okazji zbliżających się imienin księdza Antoniego Czulaka SAC, składamy najserdeczniejsze życzenia: przede wszystkim dużo zdrowia, Bożego błogosławieństwa, opieki Matki Bożej na drodze kapłańskiego życia, wytrwałości w służbie Kościołowi oraz samych radosnych dni w życiu.

Redakcja

MYŚL TYGODNIA:

Tak kogoś kochać, że od tej miłości można by umrzeć, i to kogoś, kogo rysów nigdy się nie widziało, którego głosu nigdy się nie słyszało – to całe chrześcijaństwo.

11 czerwca 2006r. – NIEDZIELA

Trójcy Przenajświętszej
Imieniny: Barnaby, Feliksa, Radomiła, Radosza, Adelajdy
LITURGIA SŁOWA:
Pwt 4, 32 – 34. 39 – 40
Psalm 33
Rz 8, 14 – 17
EWANGELIA: Mt 28, 16 – 20

12 czerwca 2006 r. – PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Leona, Antoniego, Janiny, Onufrego
LITURGIA SŁOWA:
1 Krl 17, 1 – 6
Psalm 121
EWANGELIA: Mt 5, 1 – 12

13 czerwca 2006 r. – WTOREK

Imieniny: Antoniego, Lucjana, Anety
LITURGIA SŁOWA:
1 Krl 17, 7 – 16
Psalm 4
EWANGELIA: Mt 5, 13 – 16

14 czerwca 2006 r. – ŚRODA

Imieniny: Michała, Metodogo, Elwiry, Bazylego, Elizy, Alfreda
LITURGIA SŁOWA:
1 Krl 18, 20 – 39
Psalm 16
EWANGELIA: Mt 5, 17 – 19

15 czerwca 2006r. – CZWARTEK

Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej
Imieniny: Jolanty, Wita, Angeliny
LITURGIA SŁOWA:
Wj 24, 3 – 8
Psalm 116 b
Hbr 9, 11 – 15
EWANGELIA: Mk 14, 12 – 16. 22 – 26

16 czerwca 2006 r. – PIĄTEK

Imieniny: Benona, Justyny, Aliny, Anety
LITURGIA SŁOWA:
1 Krl 19, 9 a. 11 – 16
Psalm 27
EWANGELIA: Mt 5, 27 – 32

17 czerwca 2006 r. – SOBOTA

Imieniny: Alberta, Laury, Aliny, Łazarza, Marcjana
LITURGIA SŁOWA:
1 Krl 19, 19 – 21
Psalm 16
EWANGELIA: Mt 5, 33 – 37

Małżeństwo

co to takiego?

Dla chrześcijanina małżeństwo to nie tylko prawne potwierdzenie związku pary zakochanych. Nie wystarczy załatwić tylko formalności: złożyć przysięgę i podpisać umowę dwustronną, z której wynikają prawa i obowiązki, wzajemne korzyści i obowiązkowe świadczenia.

Małżeństwo jest przede wszystkim powołaniem, tzn. wezwaniem Boga do zawarcia z Nim przymierza. Takiego przymierza, jakie przyjmuje kapłan w sakramencie kapłaństwa czy zakonnik w swoich ślubach zakonnych. To przymierze z Bogiem oznacza, że małżonkowie przez sakrament zostają zanurzeni w miłości Bożej.

Bóg, który jest Miłością, obdarzył człowieka zdolnością do miłowania. Przypomina o tym pierwsze i największe przykazanie miłości Boga i bliźniego. Miłość jest nakazana, ponieważ wcześniej została podarowana. Małżeństwo jest najlepszą formą, dzięki której mężczyzna i kobieta mogą realizować ten podstawowy cel życia, dla jakiego zostali stworzeni – przybliżania się do Boga, uczestniczenia w miłości Bożej poprzez miłość do bliźniego – szczególnie współmałżonka.

Kiedy Bóg stwarzał pierwsze małżeństwo, powiedział: „Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam; uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc” (Rdz 2, 18). Stojąc przed decyzją o zawarciu małżeństwa warto się zastanowić, czy wybrana osoba będzie dla mnie odpowiednią pomocą. Nie pomocą domową przy praniu, gotowaniu i sprzątanu, ale pomocą w przybliżaniu się do Boga. Czy wzajemnie będziemy sobie na tej drodze pomagać czy przeszkadzać?

Miłość Boga jest nierozdzielnie związana z miłością bliźniego. Tylko czerpiąc ze źródła Miłości mogę kochać drugiego człowieka. Jeżeli w moim życiu zabraknie kontaktu ze źródłem, miłość bliźniego wyschnie. Jeśli odwrócę się od drugiego człowieka starając się wypełniać tylko „religijne obowiązki”, oziębi się moja relacja z Bogiem. „Jedynie służba bliźniemu otwiera mi oczy na to, co Bóg czyni dla mnie i na to, jak mnie kocha” – napisał Benedykt XVI w swojej encyklice Bóg jest Miłością.

Małżeństwo jest wspólną szkołą uczenia się miłości. Mamy możliwość, aby codziennie pokonywać swój egoizm. Niekiedy trzeba zrezygnować z przyzwyczajęń, które nikomu nie przeszkadzały w czasach panieńskich czy kawalerskich, ale dla współmałżonka mogą być utrapieniem. Nie chce mi się, ale zrobię to dla mojego współmałżonka, bo go kocham. Wielka miłość rodzi się w codziennym zmaganiu z małymi rzeczami.

Czy pomagam mojemu współmałżonkowi być bliżej Boga, czy też mu w tym przeszkadzam?

Czy jestem w stanie z czegoś zrezygnować, żeby sprawić przyjemność współmałżonkowi?

Sylwester Szefer

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

Pamiętkę ustanowienia Najświętszego Sakramentu obchodzi Kościół w Wielki Czwartek. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, która wyrosła z adoracyjnego kierunku pobożności eucharystycznej rozwijającej się na Zachodzie od przełomu XI i XII w., przeżywana jest natomiast w czwartek po uroczystości Trójcy Świętej. Bezpośrednią przyczyną jej ustanowienia były objawienia bł. Julianny z Cornillon. Pod ich wpływem bp Robert ustanowił w 1246 r. święto Bożego Ciała dla diecezji Liège. W 1252 r. legat papieski rozszerzył je na Germanię, natomiast papież Urban IV w 1264 r. napisał bullę „Transiturus”, w której ustanowił to święto dla całego Kościoła. Śmierć papieża przeszkodziła ogłoszeniu bulli, a tym samym wprowadzeniu święta w całym Kościele. Dokonał tego Jan XXII (1334 r.), a Bonifacy IX polecił w 1391 r. wprowadzić święto Bożego Ciała wszędzie, gdzie jeszcze nie było ono obchodzone. W Polsce jako pierwszy polecił obchodzić to święto bp Nankier w diecezji krakowskiej w 1320 r. Podczas odnowy liturgicznej zamiast tradycyjnej nazwy święta Bożego Ciała wprowadzono nową nazwę: uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.

Jest to święto całego Kościoła, który powstaje i gromadzi się podczas „łamania chleba”. W tym dniu (albo w następującą po nim niedzielę) ulicami miast przechodzą procesje eucharystyczne. W Polsce okna budynków znajdujących się na trasie procesji ozdabiane są symbolami eucharystycznymi, obrazami religijnymi i kwiatami. W niektórych częściach Włoch czy Ameryki Łacińskiej ulice, którymi przechodzi procesja Bożego Ciała wykładane są kwiatami. W Hiszpanii kwiatami dekoruje się ściany domów. Podczas procesji z Najświętszym Sakramentem w wielu miastach włoskich z okolicznych domów zrzucane są barwne kartki z drukowanymi hasłami eucharystycznymi.

Procesje eucharystyczne w dniu Bożego Ciała wprowadzono później niż samo święto, w drugiej połowie XIII w. Podczas nich niesiono krzyż z Najświętszym Sakramentem, nawiązując w ten sposób do zwyczaju zabierania w podróż Eucharystii dla ochrony przed niebezpieczeństwami.

W encyklice „Mysterium fidei” papież Paweł VI przypomina: „Kult uwielbienia, należny sakramentowi Eucharystii, okazywał zawsze i okazuje Kościół katolicki nie tylko w czasie obrzędów Mszy świętej, ale i poza nią, przez jak najstaranniejsze przechowywanie konsekrowanych Hostii, wystawianie ich do publicznej adoracji wiernych i obnoszenie w procesjach”.

Kościół od początku głosi wiarę w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, i dlatego Eucharystię — która w Kościele katolickim realizuje się jako Eucharystyczna Ofiara i jako sakrament sprawowany podczas Mszy św. — uczynił centrum kultu.

Obecność Chrystusa urzeczywistnia się w liturgii eucharystycznej w wieloraki sposób. Przede wszystkim dzięki temu, że kapłan, zgodnie z wolą Jezusa, nad chlebem i winem wypowiada modlitwę eucharystyczną jako modlitwę błogosławieństwa. Jej mocą pod postaciami eucharystycznymi Jezus Chrystus staje się obecny prawdziwie (nie tylko w znaku). Prawdziwa i rzeczywista obecność Jezusa Chrystusa pod postaciami chleba i wina opiera się na słowach Jezusa: „To jest Ciało moje... To jest Krew moja” (Mk 14,22.24).

Opr. Piotr Dyjo

Uroczystość Trójcy Świętej

Najstarsze święta i uroczystości chrześcijańskie celebrowane w liturgii jako swój przedmiot miały konkretne wydarzenia zbawcze z życia Jezusa Chrystusa, np. Boże Narodzenie, Zmartwychwstanie. Z czasem zaczęły powstawać inne święta, które nawiązywały do określonych prawd wiary chrześcijańskiej. Ze strony Kościoła była to forma wyznania swojej wiary i obrona przed błędnymi naukami. W tym kontekście należy umieścić uroczystość Trójcy Świętej, obchodzoną w niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego.

Zróżdła tej uroczystości sięgają IV i V wieku. W tym czasie toczyły się różne spory teologiczne dotyczące bóstwa i pochodzenia Chrystusa oraz szerzyła się błędna nauka arian, która między innymi negowała bóstwo Jezusa i Ducha Świętego. W związku z tym Kościół kładł duży nacisk na głoszenie prawdy wiary o Trójcy Świętej. Powstają specjalne modlitwy liturgiczne nawiązujące do tej prawdy. W starożytnym Sakramentarzu galejskim, pochodzącym z VII w. znajduje się prefacja o Trójcy Świętej, którą należało wykorzystać we Mszy świętej w niedzielę po Zesłaniu Ducha Świętego. Autorem tej prefacji był prawdopodobnie sam papież Leon Wielki. Później, około roku 800, Alkuin napisał specjalną Mszę świętą wotywną o Trójcy Świętej. Prawdopodobnie w benedyktyńskich klasztorach we Francji uroczystość Trójcy Świętej obchodzono jeszcze przed X wiekiem. Rzym uważał, że nie potrzebne jest takie święto, gdyż prawdę o Trójcy Świętej wyznaje i celebrować się w każdą niedzielę. Ponieważ jednak święto stawało się coraz bardziej popularne, papież Jan XXII w roku 1334, wprowadził je jako obowiązujące w całym Kościele.

Fakt obchodzenia uroczystości Trójcy Świętej zaraz po niedzieli Zesłania Ducha Świętego nawiązuje do starożytnej teologii Ojców Kościoła, którzy podkreślali, że dzieło zbawienia pochodzi od Ojca i realizuje się przez Syna w Duchu Świętym. Liturgia tej uroczystości ukazuje trzy Osoby Boskie jako działające w historii zbawienia. Bóg Ojciec tak kocha ludzi, że posyła na świat swego Jednorodzonego Syna, Jezusa Chrystusa, który daje im życie wieczne, a wstąpiwszy do nieba posyła Ducha Świętego, który sprawia, że wyznawcy Chrystusa stają się dziećmi Bożymi. Misterium Trójcy Świętej ukazane jest jako tajemnica miłości i pokoju, jako rzeczywistość dynamiczna, żywa, ciągle działająca i życiodajna. Zbawcze działanie Boga Trójjedynego, wypływające z jego miłości staje się głównym motywem do adoracji i uwielbienia, a także wezwaniem do zadziwienia się tajemnicą, której nie może pojąć żaden ludzki umysł.

Opr. Małgorzata Zawisza

Jezus z sercem na dłoni

Obrazy Jezusa bywają różne. Jedne przedstawiają tylko Jego Oblicze, inne całą postać, jeszcze inne kierują uwagę na Serce. Na niektórych obrazach Jezus przedstawiony jest wręcz z Sercem na dłoni, jakby je podawał. Niedawno miałem udział w zawieszeniu takiego właśnie obrazu (duży format, autor A. Hyła, rok 1937) w jadalni domu rekolekcyjnego oo. Jezuitów w Częstochowie). Choć nie jest to kaplica, to jednak przychodzi tam czasem, by posłuchać „mowy Serca”, które płonie i wysyła liczne promienie. Widać też ranę Serca i okalające je ciemnie oraz płynącą krew. Spojrzenie Jezusa jest bardzo łagodne i pełne pokornej miłości. Jezus zdaje się mówić: „Daję ci Moje Serce i proszę, byś ty dał Mi swoje serce. Miłuję cię i proszę o twoją miłość”.

W okresie posoborowym niektórzy twierdzili, że przedstawianie Orędzia Miłości Bożej poprzez taki obraz nie trafia już do (estetycznej?) wrażliwości ludzi. Być może. Jezus to „przewidział” i kazał namalować św. Faustynie nową ikonę. Ta na pewno w nowy sposób przemawia do ludzkich serc i szybko „podbija” kościoły, kaplice i domy. W obrazie Jezusa Miłosiernego, Serca wprawdzie nie widać, ale Jezus dyskretnie wskazuje na nie i pozwala, by wyszły z niego dwa wielkie snopy dwubarwnych promieni. Kojarząc te dwie najbardziej znane ikony, obie zainspirowane przez Jezusa w tzw. prywatnych objawieniach, moglibyśmy powiedzieć: „Dobrze jest być ogarniętym promieniami, które wychodzą z Jezusowego Serca, ale my ludzie pragniemy czegoś więcej. Chcemy wymiany serc. Chcemy ukryć się w Sercu Jezusa, gorejącym ognisku miłości”.

Ważne wskazanie, co do aktualności obu wielkich ikon Jezusa przyjmijmy od Jana Pawła

II. Był On niewątpliwie wielkim czcicielem Jezusa Miłosiernego i tak wiele uczynił dla upowszechnienia Orędzia Miłosierdzia, zawartego w Biblii, a także w „Dzienniczku” Siostry Faustyny. Znamienne jest jednak to, co o znaczeniu kultu Najświętszego Serca Jezusowego Ojciec Święty powiedział w roku 1999: „Wielokrotnie wzywałem moich braci w biskupstwie, kapłanów, zakonników i wiernych, aby we własnym życiu pielęgowali najbardziej autentyczne formy kultu Serca Pana Jezusa. W obecnym roku, poświęconym Bogu Ojcu, pragnę przypomnieć słowa, które napisałem w encyklice Dives in misericordia: «W sposób szczególny zdaje się Kościół wyznawać miłosierdzie Boże i oddawać mu cześć, zwracając się do Chrystusowego Serca; właśnie, bowiem zbliżenie się do Chrystusa w tajemnicy Jego Serca pozwala nam zatrzymać się w tym niejako centralnym, a zarazem po ludzku najłatwiej dostępnym punkcie objawiania miłosiernej miłości Ojca, które stanowiło centralną treść mesjańskiego posłannictwa Syna Człowieczego» (n. 13).

Z okazji uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz poświęconego mu miesiąca czerwca zachęcałem często wiernych, aby wytrwale praktykowali ten kult, który «zawiera orędzie niezwykle aktualne w naszych czasach», ponieważ «z Serca Syna Bożego, umarłego na krzyżu, wytrysnęło wieki źródło życia, które daje nadzieję każdemu człowiekowi. Z Serca ukrzyżowanego Chrystusa rodzi się nowa ludzkość, odkupiona od grzechu. Człowiek roku 2000 potrzebuje Serca Chrystusa, aby poznawać Boga i samego siebie; potrzebuje go, aby budować cywilizację miłości». (Insegnamenti, XVII, 1 [1994], 1152).

o. Krzysztof Osuch SJ

Hymn pochwalny na cześć życia

Jan z Czarnolasu ukochał życie, choć różnorakie były koleje jego losu
Nie bacząc więc na zawartość swego trzosu,
który, raz pełny, raz pusty, jak to w życiu bywa,
śpiewał na cześć życia ziemskiego
Radosne hymny pochwalne...

Duszą poety odczuwał piękno świata:

A więc: śnieżnobłękitne zimy, puszyste od śniegu,

Seledyn wiosny, różnobarwne kwiaty rozpalonego lata;

Jego zachwyt budziły pola złocące się zbożem
przetkane maków czerwieńią,
ciemnym błękitem chabrów, liliowym kąkolem gęstym

Falujące w upale lipcowym
jak szmaragdowe morze...

Z radością patrzył na świat
tak doskonały w każdym calu;

I podziwiając piękno gór
z wystającymi siwymi skałami
i drzew pysznie przystrojonych purpurą,
brązem

i złotem jesiennym

Trwał w zachwycie w upojeniu nad tymi
cudami niezmiennym

A obserwując tak wspaniałe piękno
i uśmiechniętych ludzi

W każdym widział brata.

Zdawał sobie wszak sprawę,
że wszystko to od Wspaniałego Boga pochodzi

I susza, która ziemię pali
i deszcz kryształowy, rzęsiasty,
ziemię tę chłodzący i wschód i purpurowy zachód

władcy Ziemi – Słońca.

Przyjmował wszystko ze stoickim spokojem
Zapewne często powtarzał: „Panie – to wszystko Twoje”.

Godził się więc pokornie z szalonym biegiem ludzkich lat, z każdym wiekiem.

Wszak wiedział, że człowiek też jest własnością Boga

Nigdy więc chyba nie ogarniała go przed własną śmiercią – trwoga.

A jednak wielbiąc życie, pragnął tak dla siebie,

jak i dla swoich bliskich – skarbu najdroższego

a więc – zdrowia krzepkiego i życia – jak tylko można – najbardziej długiego.

Jan z Czarnolasu uważał bowiem, że najdroższym

klejnotem jest na tej Ziemi – zdrowie.

Poeto z Czarnolasu – Janie Kochanowski!
Kocham Twoją poezję, bo ona sławi życie;

Czytając więc Twe strofy, czuję się jakoś beztrósko

czuję się wprost znakomicie (mimo upływu lat)

Niech żyje tak cudownie po mistrzowsku
przedstawiony

przez poetę błękitno – złoty świat!

Katarzyna Wilczyńska

INFORMACJE **i**

1. Dzisiaj Msza święta imieninowa Ks. Antoniego Czulaka SAC o godz. 10.45. Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy w intencji solenizanta.
2. Nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Jezusowego o godz. 17.00. W tygodniu bezpośrednio po wieczornej Mszy świętej.
3. Dzisiaj przed kościołem, po każdej Mszy świętej zbiórka do puszek na KUL.
4. Pielgrzymów zapraszamy dzisiaj na Mszę świętą o godz. 18.00.
5. Wszystkim, którzy w ubiegłą niedzielę złożyli indywidualne ofiary na dalsze prace wokół naszej świątyni składamy serdeczne podziękowanie - Bóg zapłać!
6. Próby sypania kwiatów przed Uroczystością Bożego Ciała w poniedziałek i środę przed kościołem o godz. 17.00. Zachęcamy dziewczynki do wzięcia licznego udziału w tej przepięknej służbie w orszaku Chrystusa Eucharystycznego.
7. We wtorek, 13 czerwca, Nabożeństwo Fatimskie dla osób chorych, starszych i cierpiących. Msza święta o godz. 9.00. Po Mszy świętej błogosławieństwo chorych Najświętszym Sakramentem. Różaniec i okazja do spowiedzi od godz. 8.30.
8. We wtorek, 13 czerwca, próba ustawienia przy I Ołtarzu przed kaplicą Św. Rodziny i procesji Dzieci, które w tym roku po raz pierwszy przyjęły Pana Jezusa w Komunii świętej, przed Uroczystością Bożego Ciała o godz. 17.00.
9. W czwartek, 15 czerwca, Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało. W Eucharystycznej Procesji wyjdziemy na ulice naszego miasta. Udział w tej Procesji niech będzie wyznaniem naszej wiary w Jezusa Chrystusa, obecnego pod postaciami eucharystycznymi. W Boże Ciało uroczysta Msza święta koncelebrowana będzie o godz. 9.30. Mszy świętej będzie przewodniczył i Słowo Boże wygłosi Prowincjał Księży Pallotynów Prowincji Chrystusa Króla, Ks. Zdzisław Słomka. Po Mszy świętej procesja przejdzie tą samą trasą, co w lata ubiegłe. Bardzo prosimy o uporządkowanie ulic i udekorowanie domów i mieszkań. Msze święte będą w Boże Ciało o godz.: 6.30; 8.00; 9.30; przy Ołtarzu IV na zakończenie procesji oraz o godz. 18.00. W razie niepogody Msze święte będą odprawiane tak, jak w każdą niedzielę.
10. Nabożeństwo Fatimskie dla wszystkich: dzieci, młodzieży i dorosłych w najbliższy piątek, 16 czerwca. O godz. 18.30 – odczytanie wszystkich próśb i podziękowań; o godz. 19.00 – Msza święta z kazaniem; po niej krótkie Nabożeństwo i Procesja Eucharystyczna z figurą Matki Bożej Fatimskiej. Spotkanie modlitewne zakończy Apel Jasnogórski. Zachęcamy do licznego udziału w tym Nabożeństwie. Będziemy szczególnie prosić o Boże błogosławieństwo dla naszych Rodzin, a zwłaszcza dzieci i młodzieży na czas wakacji.

W MINIONYM TYGODNIU

Odeszli do Pana:

06. 06. 2006 r. – Sebastian Berg (ur. się martwy)

06. 06. 2006 r. – Tomasz Łochowski (l. 50)

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Ochrzczeni zostali:

Ewelina Sasin

Oskar Artur Sosicki

Kamil Marian Ostrowski

Dzieckiem Bożym jestem ja...

Związek małżeński zawarli:

Anna Antczak i Mirosław Bochniak

Katarzyna Mirecka i Mariusz Faliński

Agnieszka Antonkiewicz i Arkadiusz Stępniewski

Aneta Jamka i Piotr Domagała

Co Bóg złączył człowiek niech nie rozdziela.

ŻYCZENIA

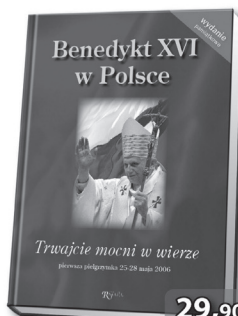
W 50. rocznicę ślubu Stanisławy i Juliana
w 40. rocznicę ślubu Danuty i Jana
w 20. rocznicę ślubu Elżbiety i Kazimierza
w 15. rocznicę ślubu Agnieszki i Jarosława
w 3. rocznicę ślubu Doroty i Rafała
w 2. rocznicę ślubu Małgorzaty i Łukasza
w 2. rocznicę ślubu Doroty i Rafała
w 2. rocznicę ślubu Kamili i Konrada
w 2. rocznicę ślubu Marioli i Mariusza
w 1. rocznicę ślubu Edyty i Jana
w 44. rocznicę urodzin Alicji
w 40. rocznicę urodzin Mirosława
w 18. rocznicę urodzin Marty
w 18. rocznicę urodzin Patrycji
w 18. rocznicę urodzin Sandry
w 18. rocznicę urodzin Łukasza
w 18. rocznicę urodzin Ewy
w 1. rocznicę urodzin Rafała
w 1. rocznicę urodzin Jana
w 1. rocznicę urodzin Mai
w 8. rocznicę święceń kapłańskich Ks. Piotra
w 8. rocznicę święceń kapłańskich Ks. Witolda
wszelkich potrzebnych darów Ducha Świętego, łaski zdrowia, radości, pokoju, życzliwości ludzi, miłości, obfitego Bożego błogosławieństwa i opieki Matki Bożej życzy Redakcja

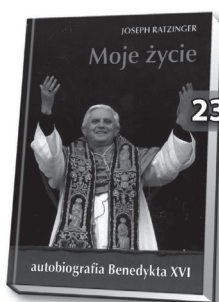
W drodze ze
św. Wincentym
Pallottim

Ten, kto zawierzył Chrystusowi i stara się Go naśladować pokornie i ufnie, dochodzi do tego, że Chrystus niweczy w nim wszystko, co szpetne i niedoskonałe, wstępuje do jego duszy; żyje w niej oraz obdarza zasługami najświętszego swego działania.

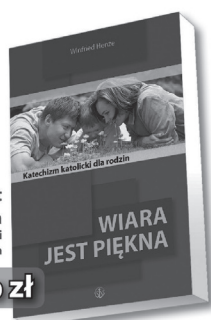
Na zawsze w Twojej biblioteczce

29,90 zł

23,00 zł

16,00 zł

Benedykt XVI w Polsce
Trwajcie mocni w wierze.
Pierwsza pielgrzymka 25-28 maja 2006 roku
Znakomita, bogato ilustrowana książkowa pamiątka wizyty Ojca Świętego Benedykta XVI w Polsce.

19,90 zł

Oszustwo kodu Leonarda da Vinci

Oszustwo Kodu Leonarda da Vinci stanowi poprzedzoną staranymi badaniami, popularnie napisaną krytykę bestsellerowej powieści Dana Browna Kod Leonarda da Vinci.

Książki można zamówić w księgarni internetowej gloria24.pl

Telefon: 012-411-08-66

Internet: www.gloria24.pl

E-mail: sklep@gloria24.pl

gloria24.pl
wysyłka 9,50 zł

Adres Redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: (0-48) 366-81-03; e – mail: mojaparafia@o2.pl; www.jozef.radom.opoka.org.pl

Redaktor Naczelny: Małgorzata Zawisza, Opiekun duchowy: Ks. Sylwester Fiećko SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Marek Gos, ks. Grzegorz Zieliński, Piotr Dyjo, Daria Cielniak, Agnieszka Kołodziejewska, Katarzyna Langowska, Wioleta Stańczak, Monika Grzesiak, Paweł Grzesiak, Szczepan Zięba.

